

[Ole Vig Jensen]

Jeg mangler endvidere helt klart en udtalelse om, hvordan vi sikrer os, at børn, der skal følge sådanne ordninger, og børn, der allerede i dag opholder sig i fritidshjemmene, når de er uden for skolen, får lejlighed til at deltage i de mange tilbud, der i øvrigt gives fra foreningslivets side. Jeg ved, at ministeren har en god baggrund bl. a. i Dansk Ungdoms Fællesråd. Jeg synes, det er rigtigt, som det er påpeget af mange af disse ungdomsorganisationer, at de meget nemt kan komme i klemme, hvis vi også institutionaliserer pasningsordningerne på skolen. Erfaringerne viser i hvert fald, at der bliver ringere muligheder og ringere forståelse for, at børn skal deltage i det ret betydningsfulde virke, det kan være at deltage i et foreningsliv næsten på alle felter. Det synes jeg at der er grund til at se nærmere på. Men vi anbefaler naturligvis forslaget til at gå i udvalg, hvor man kan se på disse ting.

Chr. Christensen (KrF):

I undervisningsministerens skriftlige fremsættelsestale hedder det, at forslaget søger folkeskoleloven ændret på en række punkter, som fortrinsvis er af betydning for de mindre børn.

Kristeligt folkeparti vil gerne medvirke til foranstaltninger, der kan være af betydning for de mindre børn, men meget tyder på, at den værdimåler for, hvad der er af virkelig betydning for de mindre børn, som undervisningsministeren har anlagt, er forskellig fra den, kristeligt folkeparti anvender. For klarheds skyld skal jeg sige, at der for dette lovforslags vedkommende i modsætning til de to foregående ikke ligger nogen aftale skolelovsparterier imellem. Den nuværende børnehaveklasseordning var jo med i forliget i 1975. Derimod var ordningen om skolepasningen ikke med.

Men det forhindrer os ikke i også at se det positive, der ligger i dette forslag. Kristeligt folkeparti er f. eks. positivt indstillet over for oprettelse af børnehaveklasser, men det er for os væsentligt, at oprettelsen af børnehaveklasser sker efter ønske fra forældrene. Dette mener vi sikres bedst ved, at afgørelsen ligger hos de lokale myndigheder. At ca. 75 pct. af de børn, der i det kommende år skal gå i 1. klasse, har gået i børnehaveklasse, tyder på, at de lokale myndigheder indtil nu

har levet op til det ansvar, den afgørende beslutning om oprettelse af børnehaveklasser pålægger dem. Vi kan ikke medvirke til at fratage kommunerne denne bemyndigelse.

Forslaget om at tvinge kommunerne til at oprette børnehaveklasser pr. 1. august 1980 er jo i virkeligheden hentet fra U 90. Nu behøver alt i U 90 jo ikke at være negativt. Men den tendens til statsdirigering af undervisningssektoren på forældrenes bekostning, der ligger i dette digre værk, gør os særdeles skeptiske over for de forslag, der kan spores tilbage til U 90. Og det gælder ikke mindst bestemmelserne om skolepasningsordninger m. v., der jo også findes i det forelagte lovforslag.

Fru Helle Degns indlæg her om, at det er en af de største reformer, cementerer jo totalt vores bekymring og vores uro. Vi betragter børnene som en gave til forældrene. Forældrene har derfor ikke bare ret, men de har også pligt til at drage omsorg for deres børn, det gælder også med hensyn til opdragelse og undervisning. Skolen er forældrenes medhjælper i opdragelsen og undervisningen af børnene.

Men dér hvor forældrene af forskellige årsager ikke magter den omsorgsmæssige opgave, må andre, eventuelt det offentlige, træde til og hjælpe, men det må så være i samarbejde med forældrene og ikke imod dem. Når man tænker på vores berettigede glæde over, at det lykkedes at få draget forældrene så positivt med ind i skolens arbejde, som tilfældet var med den nye skolelov, så må vi nok spørge, hvad er så egentlig meningen, når vi i U 90 kan læse følgende:

»Vi mener, at uddannelse må bygge på den erkendelse, at der sker en udvikling, som nødvendiggør, at børn og unge frigøres fra en række traditionelle forestillinger, som bl.a. findes hos forældrene.«

Hvad er dette for traditionelle forestillinger, som vores børn skal befries for? Usikkerheden om forældrenes rolle bliver ikke mindre, når man aktuelt i forbindelse med det foreliggende lovforslag i U 90 kan læse videre sådan:

»Hertil føjer vi forslag om en udbygning af tilbud om fritidsordninger for 6-9-årige børn. Fritidsordninger, der i vidt omfang kan placeres i tilslutning til skolen, skal ikke blot